

JOSEF BUBENÍK
Kresby z konce světa

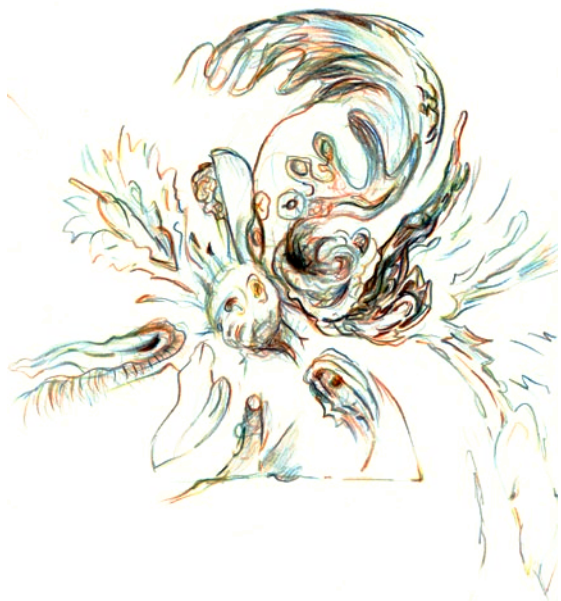
Zahájení výstavy v pátek 9. října 2015 v 18 hodin
Hravý bar, Václavská 6, Brno

V tvorbě Josefa Bubeníka se objevují nadčasové problémy lidského společenství transformované do poloh nového mýtu. Radosti a strasti mlčící většiny jsou přetavovány v tyglíku podvědomí do zářivě působivé koule snového charakteru. Jedním ze základních rysů je chtěná křečovitost, protože, jak před lety napsal klasik: „*Krása bude křečovitá, nebo nebude vůbec.*“

Démon destrukce je prezentován nejrůznějšími způsoby. Protože teprve na troskách staré společnosti může vyrůst nový revoluční Fénix, který povstane z popela. Obrazy nejsou návodem k destrukci fyzické, ale

k destrukci v intelektuální rovině. Protože každá dobrá revoluce musí mít nosnou ideu a charismatickou vizi. Dnešní problémy, které se nám zdají být stěžejními, jsou pouze okrajovou ilustrací daleko závažnějších filozofických problémů. Podstata protestu proti těmto problémům nakráplého světa, mívá zpravidla hlubší významové roviny.

My, v igelitového pravěku se snažíme využít permanentního vznikání a tvoření k vytvoření fantaskního světa budoucích vizí. Je to především princip dynamické nesoudržnosti, protože celistvost světa a společnosti se jeví jako překonaná. Hledá-

ní pevné jistoty ve víru bytí je poněkud sisyfovské snažení. Nicméně je to jediná schůdná stezka ze současné sladkokyselé mizérie. Tato tendence samozřejmě nezaručuje okamžitý úspěch. Naopak. Jde zde o tryskání podvědomých představ a jejich fixace v realizacích, které pouze ze zvyku lze nazvat obrazy. Nastoupená cesta se jeví jako křivolaká, plná nepředvídaných překážek a nástrah. Nikde není zaručeno, že tato revoluce zvítězí. Osud opravdových revolucionářů je totiž jenom smrt. Jak o tom svědčí legendární Řeck mrtvým antického hrdiny Hektora. Musíme jen neochvějně vě-

řit, že citliví jedinci na obzoru mohou tušit horu světla. Proto lze Bubeníkovu tvorbu charakterizovat jako blesk z čisté tmy či přeskakování vlastního stínu.

Nejednoznačnost je Bubeníkovým osudem. Jeho dílo má větší spektrum obsahů než pouhé prvoplánové sdělení obsahu. Je to prostor pro fantazii, objevování tajemství a svíjejících se zítřků. Architektura tajemství je pouze utajovaná úzkost lidstva. Pro Josefa Bubeníka platí v plné míře Jungův výrok „*paradoxní, zneklidňující, děsivá nebo groteskní opovázlivost*“. Je to vlastně panychida za chciplé neko-nečno. A budoucnost? Čeká nás

nový etos a nová pravidla hry. Konvence jsou totiž na to, aby se porušovaly.

Kolektivní jízva na lidstvu je dominujícím mementem, které se nesmí vytratit do bezdomoví. Terorizující zástup umolovaných dní bude nepochybně nahrazen polámaným plotem nahořklé budoucnosti i za cenu, že autor bude úplně sám v řadě.

Prokřehlý skrivan si bude na dně studny dělat pedikúru.

*PhDr. Václav Pajurek,
duben 2011*

Vernisáž výstavy se uskuteční
v pátek 9. října 2015
v 18 hodin

Hravý bar, Václavská 6, Brno
Na zahájení výstavy zahrají
Adam Hlavatý na kytaru
a Michael Ratislav na klavír

www.stolnitenisbrno.cz
www.irozhled.cz

Spolupředatelem výstavy je občanské sdružení
Umění přeshraniční spolupráce.
Mediálním partnerem výstavy je ROZHLED,
časopis o výstavách ve městě Brně.